

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121558629
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6121558629.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, 821 09 Bratislava, proti žalovanému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. B. E. XXX/XXX, XXX XX F., o zaplatenie 2 073,90 € s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp/87/2022-205 zo 6. júna 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v III. výroku o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania zrušuje a v tomto rozsahu vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Žalobe o zaplatenie 2 073,90 € istiny, dlžného úroku vo výške 737,25 €, dlžného úroku z omeškania vo výške 130,50 € a 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 2 043,14 € od 15.12.2000 do zaplatenia súd prvej inštancie vyhovel čiastočne tak, že I. výrokom napadnutého rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 303,60 € v mesačných splátkach po 50,04 € splatných vždy do 30. dňa v mesiaci po právoplatnosti rozhodnutia s následkom zročnosti celého dlhu pri nezaplatení čo i len jednej splátky a vo zvyšku výrokom II. žalobu zamietol. Za úspešnejšiu stranu v spore považoval žalovaného, na základe čoho III. výrokom uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania „21 percent“.

1.1 Spor podľa dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy Zmluvy o splátkovom úvere č. 6.216-555 uzavretej medzi C. C., G. H., I.: XX XXX XXX (správne IČO: XX XXX XXX – poznámka odvolacieho súdu) a žalovaným dňa 29.01.2016, ktorou poskytol veriteľ C. C., G. žalovanému úver 2 517,- € (správne 2 570,- € - poznámka odvolacieho súdu) s úrokovou sadzbou 16 % ročne, ktorý mal žalovaný splácať od 15.03.2016 vždy k 15. dňu kalendárneho mesiaca splátkami vo výške 5,04 € (správne 50,04 € - poznámka odvolacieho súdu). Termín konečnej splatnosti bol určený na 15. februára 2024. Pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 03.03.2020. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti doručoval pôvodný veriteľ žalovanému na adresu uvedenú žalobcom B. XX, H., ktorú adresát neprevzal. Oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru predchádzala výzva pôvodného veriteľa na úhradu dlhu z 3. februára 2020, ktorá sa odosielateľovi vrátila 25.02.2020 ako nedoručená. Tieto údaje považoval súd prvej inštancie za rozhodné pre posúdenie, či uplatnený nárok nie je podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“) premlčaný a ich porovnaním s dátumom podania žaloby na Okresný súd Banská Bystrica podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov uzavrel, že žaloba bola na súd podaná včas.

1.2 Žalobca je podľa názoru súdu prvej inštancie aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby. Pohľadávku nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1091/2020/CS uzavretou medzi postupcom C. E., G., IČO: XX XXX XXX (správne C. C., a. s. – poznámka odvolacieho súdu) a postupníkom žalobcom dňa 14.12.2020, podľa ktorej na žalobcu bola postúpená pohľadávka žalovaného (pohľadávka

veriteľa voči žalovanému – poznámka odvolacieho súdu) vo výške istiny 2 043,14 €, vyčísleného úroku 737,25 €, UONZ (nevysvetlená skratka – poznámka odvolacieho súdu) 89,63 €, úrok z omeškania 89,63 €, poplatky 30,76 €. Zmluvou o postúpení pohľadávok, súčasťou ktorej bola aj príloha o výške postúpenej pohľadávky žalobca podľa názoru súdu prvej inštancie aktívnu vecnú legitimitáciu v spore preukázal.

1.3 Okrem ustanovenia § 52 ods. 2, § 54a, § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka spomína súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia aj ustanovenia § 7, § 9, § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“ alebo „zákon o spotrebiteľských úveroch“

v kontexte odôvodnenia, prečo priznal žalobcovi len istinu 303,60 € v bode 14 takto: „Výzva je zo dňa 03.02.2020 + 3 mesiace. Nedoručená výzva sa vrátila späť 25.02.2020 + 3 mesiace končia 25.05.2020. Premlčacia lehota začína plynúť od 26.05.2020. Na Okresnom súde Banská Bystrica bola žaloba uplatnená 30.11.2021, a teda pohľadávka žalobcu nie je premlčaná. Pri RPMN síce chýba poisťka, avšak žalobca nepreukázal skúmanie bonity právnym predchodcom žalobcu, je tu len č.l. 150, a preto nie je potrebné skúmať bonitu v súlade s § 7, § 9, § 11 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov, preto súd nepriznal žalobcovi poplatky, úroky, úroky z omeškania. Od poskytnutej sumy 2.403,14 EUR odpočítal zaplatenú sumu 1.739,54 EUR a zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 303,60 EUR.“

1.4 K povinnosti žalovaného zaplatiť priznanú istinu v mesačných splátkach po 50,04 € súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný síce výslovne nepožiadaval o splátkový kalendár, ale z jeho vyjadrenia vo veci vyplýva nepriaznivá sociálno-ekonomická situácia, ktorú súd zohľadnil aj bez návrhu a povolil žalovanému splácať dlh v rovnakých splátkach než boli dojednané v zmluve o splátkovom úvere. Pôvodnú dobu splatnosti splátok nahradil súd prvej inštancie 30. dňom v mesiaci, keď nemal informáciu o výplatnom termíne žalovaného. Možnosť uložiť žalovanému splácať dlh v splátkach odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 217 ods. 2 a § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“).

1.5 Zamietnutie žaloby v časti poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania súd prvej inštancie iným spôsobom než slovami „úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov“ neodôvodnil.

1.6 Pri určení povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania podľa § 255 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie uplatnil výpočet, že ak sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2 941,65 € pozostávajúcej z istiny 2 073,90 €, úrokov 737,25 €, úrokov z omeškania 130,50 € a bola mu priznaná len suma 303,60 €, žalobcov neúspech je možné určiť hodnotou 79 % a úspech žalobcu 21 %. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením podľa § 262 C. s. p.

2. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal len žalobca, ktorý navrhol zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v II. a III. výroku a v tomto rozsahu vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa odvolateľa je iba zdanlivo odôvodnené, je strohé, nepreskúmateľné, nesprávne a výrok rozsudku o priznanom plnení (I.) nekorešponduje s právnymi závermi súdu vyjadrenými v odôvodnení rozsudku (bod 14). Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že úver bol žalovanému poskytnutý sumou 2 403,14 €. Takýmto číslom je vyjadrená výška postúpenej istiny z pôvodného veriteľa na žalobcu. Úver bol poskytnutý sumou 2 570,- €. Nesprávne preto súd prvej inštancie od sumy 2 403,14 € odpočítal žalovaným zaplatenú sumu 1 739,54 € a žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny 303,60 €. Aj tento výpočet je nesprávny, pretože rozdiel sumy 2 403,14 € a 1 739,54 € nie je 303,60 €, ale 663,60 €. Výpočet súdu je zmätočný, nesprávny a nemá podklad vo vykonanom dokazovaní. Ak by aj súd dospel k záveru o bezúročnosti spotrebiteľského úveru, musel byť od sumy poskytnutého úveru 2 570,- € odpočítať úhrady žalovaného 1 739,54 € a dospieť k dlžnej sume 830,46 €, nie 303,60 €. Ide o zásadné pochybenie v jednoduchom matematickom prepočte.

2.1 Odôvodnenie rozsudku okresného súdu v bode 14 je maximálne zmätočné, z ktorého ani pri vynaložení všetkého úsilia žalobca nezistil, z akého dôvodu určil súd úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie zamietol žalobu nielen v časti úrokov, ale aj úrokov z omeškania, žiadnym spôsobom však nezdôvodnil, z akého dôvodu žalobcovi nárok na úrok z omeškania z dlžnej istiny nevznikol. Pravdepodobne subsumoval pod bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru aj nárok na úrok z omeškania, čím vec nesprávne právne posúdil. Svojvoľný postup súdu prvej inštancie v tejto veci potvrdzuje aj rozhodnutie o povinnosti žalovaného plniť v splátkach bez jeho žiadosti. Žalobca zastáva názor, že súd expedoval rozsudok bez reálneho odôvodnenia v pracovnej verzii s nesprávnymi výpočtami, čo limituje obsah odvolania žalobcu výlučne na to, čo (nie) je v odôvodnení napadnutého rozsudku uvedené.

2.2 Dôvodom pre zamietnutie žaloby v odvolaní napadnutej časti bolo pravdepodobne údajné neskúmanie bonity žalovaného pri poskytnutí úveru postupcom, čo odôvodnil súd prvej inštancie veľmi stroho. Skúmanie bonity spotrebiteľa je otázkou skutkovou. Veriteľ nie je povinný preukazovať

skúmanie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná a spotrebiteľ nevyužil svoje právo namietať takéto skúmanie. Zároveň je skúmanie bonity otázkou odbornou, teda aj prípadná povinnosť súdu preskúmať splnenie tejto povinnosti je limitované na samotný prieskum, nie na následné vyhodnotenie, či by súd ako veriteľ na základe doložených listín spotrebiteľovi úver poskytol. Spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. len v prípade hrubého porušenia povinností veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 zákon o spotrebiteľských úveroch považuje posudzovanie schopnosti bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, teda ani jedným z uvedených spôsobov podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak však veriteľ posudzoval bonitu aspoň jedným zo spôsobov uvedených v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (tak ako v prejednávanej prípad), potom nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinností (nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu povinností veriteľa), nakoľko zákonodarca v právnej norme uviedol slovo „alebo“ – výrokovú spojku (disjunkciu), ktorá v právnej logike predstavuje vylučovací vzťah dvoch hypotéz. V čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere so žalovaným Opatrenie Národnej banky Slovenska č. 10/2017 zo 14. novembra 2017 nebolo ani vydané, preto veriteľ postupoval v súlade s § 7 ods. 21 zákona o spotrebiteľských úveroch a vzal do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, príjem spotrebiteľa, údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Údaje o rodinnom stave a počte vyživovaných osôb mohol veriteľ získať len od spotrebiteľa. V prípade poskytnutia úveru žalovanému veriteľ overil dopytom do úverového registra úverové zaťaženie žalovaného sumou 276,- €. Revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 300,- € postupca nevzal do úvahy, nakoľko bol novoposkytnutým úverom vyplatený a vyplatením tohto predchádzajúceho úveru tento úver zanikol. Spotrebiteľ mal vykázaný príjem vo výške 530,- € (overený dopytom do Sociálnej poisťovne). V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb vzal veriteľ do úvahy výšku životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu, v tom čase zodpovedajúcu sume 198,09 €. Výpočet disponibilného zostatku z príjmu žalovaného bol realizovaný tak, že od jeho príjmu 530,- € boli odpočítané existujúce záväzky 276,- € a výška životného minima 198,09 € a výsledok 56,- € (disponibilný zostatok) je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru (50,04 €). Z jednotlivých opatrení Národnej banky Slovenska vyplýva, že veriteľ môže overovať výlučne úverové (finančné) záväzky spotrebiteľa, nie výdavky životné (na lieky, energie a podobne). Postupca mal údaje o finančných transakciách žalovaného k dispozícii aj z predchádzajúceho revolvingového úveru, keďže tento zmluvný vzťah bol uzavretý priamo s ním a nahliadnutie do databázy vyplýva aj zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalovaný podpísal (predchádzajúca žiadosť). Možnosti dodávateľa pri skúmaní bonity spotrebiteľa sú limitované aj nariadením GDPR, preto musí prioritne vychádzať z údajov poskytnutých spotrebiteľom v žiadosti o úver. Žiadateľ o úver je povinný uvádzať v žiadosti pravdivé údaje; pokiaľ spotrebiteľ uvádza vedome nepravdivé údaje, koná zlomyseľne, s cieľom vylákať úver od veriteľa.

2.3 Všetky uvedené dôvody považuje žalobca za naplnenie odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku o porušení práva žalobcu na spravodlivý proces nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, o nesprávnych skutkových zisteniach, ku ktorým dospel súd na základe vykonaných dôkazov a o nesprávnom právnom posúdení veci.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu tvrdil, že mu rozsudok súdu prvej inštancie nebol doručený na adresu trvalého bydliska ani adresu D. XX J. H., na ktorej sa zdržoval do 30. júna 2023, preto v prvom rade žiada o preskúmanie správnosti postupu rozsudku súdu prvej inštancie pri doručovaní a upozorňuje, že sa k odvolaniu žalobcu vyjadruje bez znalosti obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré ak by mu bolo doručené, napadol by odvolaním rozsudok v časti I. výroku, pretože naďalej zotrváva na názore, že aktívna vecná legitímácia v spore žalobcovi nesvedčí. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu namietal už v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 42Up/1396/2021 z 31.05.2022 a ďalších písomnostiach, na obsahu ktorých zotrváva. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu namietal z dôvodu, že veriteľ C. C., G. mu nedoručila výzvu na úhradu dlžnej sumy z 30.01.2020 ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 03.03.2020, ktoré písomnosti pripojil žalobca ako dôkazy k návrhu na vydanie platobného rozkazu. Nebola mu doručená ani výzva z 10. septembra 2020 a oznámenie banky o postúpení pohľadávky žalobcovi. Žalobca by mohol byť aktívne legitímovaný na uplatnenie pohľadávky získanej zmluvou o postúpení pohľadávky zo 14.12.2020 len pri splnení podmienok určených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9, § 565 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný tvrdí, že právny predchodca žalobcu

nezosplatnil účinne úver a ak bola konečná splatnosť úveru dohodnutá na 15.02.2024, nemohla banka platne postúpiť pohľadávku žalobcovi. Zmluvu o postúpení pohľadávok považuje žalovaný za neplatnú podľa § 39 OZ.

3.1 Výška pohľadávka nevyplýva zo žaloby ani pripojených dôkazov. Z platobnej histórie doloženej do spisu vyplýva, že splátky poukazované žalovaným boli v rozpore s § 52 ods. 2, § 566 ods. 2 OZ a § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a § 121 OZ započítané nie najprv na istinu, preto žalovaný namieta výšku dlžnej sumy. Z platobnej histórie vyplýva iný súčet úhrad žalovaného (2 623,30 €), čo spochybňuje oprávnenosť žalovanej pohľadávky a jej príslušenstva. Napriek žiadosti žalovaného žalobca nevyšetřil riadne a nepreukázal spôsob výpočtu žalovanej pohľadávky, ako aj zápočty úhrad žalovaného na poskytnutý úver. Žalovaný tvrdí, že na úver zaplatil viac než mu banka poskytla.

3.2 Ako výhrady k hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj „RPMN“) uvedenej v zmluve o splátkovom úvere žalovaný uvádza, že na návrh banky bolo dohodnuté aj poistenie, avšak banka do výpočtu RPMN splátku poisťného nezahrnula, čo spôsobuje nesprávnosť výšky RPMN uvedenej v zmluve, čoho dôsledkom je, že sa podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru spôsobuje aj porušenie povinností banky podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Kritériá posúdenia konania veriteľa s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy sú ustanovené v § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Žalobca nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil vynaloženie odbornej starostlivosti veriteľa pri skúmaní bonity žalovaného. Ten istý veriteľ už v roku 2014 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere na vysokú čiastku, hoci bol žalovaný zamestnaný krátko po ukončení školy. Úverové zaťaženie žalovaného bolo vysoké, v dôsledku ktorého sa dostal do problémov so splácaním. Povinnosť veriteľa skúmať dôsledne bonitu spotrebiteľa vyplýva aj z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, v zmysle ktorých sa nemôže veriteľ obmedziť iba na informácie získané od spotrebiteľa, ktoré nie sú podložené. Pokiaľ by žalobca preveroval a prihliadal na existujúce úverové zaťaženie žalovaného, k poskytnutiu úverov by vôbec nedošlo, teda pri skúmaní bonity veriteľ hrubo porušil § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Banka nebola oprávnená vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru a z tohto dôvodu je aj postúpenie pohľadávky bankou na žalobcu neplatným právnym úkonom. K tvrdeniam žalobcu, že nebol veriteľ povinný preukazovať skúmanie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, žalovaný upozorňuje, že nedodržanie postupov podľa § 7 ods. 15 zákona č. 129/2010 Z. z. namietal už v odpore proti platobnému rozkazu. Žalobca sa až v podanom odvolaní snaží tvrdiť postup pôvodného veriteľa na skúmanie schopností spotrebiteľa splácať úver bez preukázania, čo žalovaný považuje za neprípustnú novotu v odvolacom konaní. Žalovaný sa ohradzuje voči tvrdeniam žalobcu, ktorými navodzuje, že ako spotrebiteľ uviedol vedome nepravdivé údaje do žiadosti o poskytnutie úveru. Žalovaný navrhuje nevyhovieť odvolaniu žalobcu.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 ods. 1 C. s. p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu nenaplnenia zákonných podmienok na jeho nariadenie uvedených v § 385 ods. 1 C. s. p., iba v rozsahu odvolania žalobcu, ktorým je podľa § 379 C. s. p. viazaný, podrobil prieskumu rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska žalobcom vytýkaných väd v súlade s § 380 ods. 1 C. s. p. (keď vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré by musel podľa § 380 ods. 2 C. s. p. prihliadnuť aj bez námietok odvolateľa sám nezistil) a vyhodnotil odvolanie žalobcu ako dôvodné v celom rozsahu, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) Civilného sporového poriadku zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vrátil na ďalšie konanie.

5. S názorom odvolateľa, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je zrozumiteľne a pochopiteľne odôvodnené [pretože je plné chýb a nielen časť odôvodnenia, ktorá by mala vyjadrovať názor súdu prvej inštancie na dôvodnosť uplatnenej pohľadávky (okrem časti tvoriacej citáciu z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/231/2021) vyzerá ako poznámky sudcu] odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí. Hoci žalovaný v priebehu konania vzniesol vecné námietky k žalobe a žalobca na ne vecnými odpoveďami reagoval, súd prvej inštancie sa so žiadnou argumentáciou strán sporu nevyporiadal. Za odpoveď na námietky žalovaného k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nie je možné považovať časť odôvodnenia v bode 12, keď súd prvej inštancie konštatoval nedôvodnosť tejto námietky iba vzhľadom na existujúcu zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú dňa 14.12.2020 medzi pôvodným veriteľom C. C., G. a žalobcom, keď vôbec nevyhodnotil, či bola banka oprávnená postúpiť pohľadávku na žalobcu (žalovaný tvrdil, že úver nebol zosplatený účinne).

6. Žalobca v návrhu uvádzal, že postupca C. C., G. postúpila na neho pohľadávku voči žalovanému potom, ako bol napriek výzve postupcu žalovaný v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti

svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Zmluvu o úvere zo dňa 29.01.2016 označuje žalobca č. XXXXXXXXXXXX a s týmto číslom úveru operuje aj pôvodný veriteľ v zmluve o splátkovom úvere a v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 03.03.2020. Súdom prvej inštancie uvádzané číslo úverovej zmluvy 6.216-555 je ako rukou dopísané číslo uvedené na č. I. 16 spisu, avšak bez vysvetlenia, čo toto číslo znamená. Zmluva o úvere uzavretá medzi C. C., G.. Bratislava a žalovaným dňa 29.01.2016 má podľa názoru odvolacieho súdu číslo XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“). Žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ upozornil podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, napriek tomu žalovaný si povinnosti zo zmluvy o úvere neplnil, čo oprávňovalo právneho predchodcu žalobcu dňa 02.03.2020 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa žaloby bola na žalobcu postúpená pohľadávka v celkovej výške 2 941,65 € pozostávajúca z neuhradenej istiny úveru vo výške 2 043,14 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 737,25 €, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 130,50 € a neuhradených poplatkov vo výške 30,76 €. Súd prvej inštancie v bode 11 odôvodnenia naproti tomu uvádza, že C. C., G. postúpila na žalobcu pohľadávku až vo výške 2 990,41 €. Porovnaním textu prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok zo 14.12.2020 na č. I. 15 spisu odvolací súd zistil, že pri výpočte pohľadávok postúpených z pôvodného veriteľa na žalobcu nevychádzal okresný súd z tvrdení žalobcu, ale z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, kde sú tieto sumy uvedené, pričom skratky UONZ, UOZ vysvetlené nie sú a súd sa dopustil omylu aj v tom, že dvakrát uviedol sumu 89,63 €, raz ako úrok z omeškania a druhýkrát skratkou „UONZ“, ktorú sám nevedel identifikovať. Žalobca si v tomto konaní uplatnil istinu v rozdielnej výške než vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, istinu vyčísluje sumou 2 073,90 € (namiesto 2 043,14 €), do istiny započítal aj poplatky vo výške 30,76 €, žiada uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť dlžné úroky z úveru 737,25 €, úroky z omeškania vyčíslené pevnou sumou 130,50 €, čo zodpovedá súčtu dvoch položiek uvedených v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávky na č. I. 15 označovaných ako UONZ 89,63 € a UOZ 40,87 €. Okrem úrokov z omeškania vyčíslených pevnou sumou žiada žalobca aj 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2 043,14 € od 15.12.2020 do zaplatenia.

7. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica v kópii na č. I. 102 spisu tvrdil, že údaj o RPMN nebol v zmluve uvedený správne, keď do základu výpočtu nebola zahrnutá opakujúca sa splátka poisťného a žiadal súd, aby z toho vyvodil záver vyplývajúci z § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. (nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu dátumu uzavretia zmluvy) a k tomuto tvrdeniu žalovaného zaujal súd prvej inštancie názor iba tak, že „pri RPMN síce chýba poisťka“ bez toho, aby ďalej rozviedol, či považuje túto zistenú skutočnosť za právne významnú pre posúdenie uplatneného nároku. Dôvodom pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa obrany žalovaného prednesenej v odpore malo byť opomenutie pôvodného veriteľa posúdiť schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou, čo žalobca popieral a splnenie povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou preukazoval listinnými dôkazmi, ku ktorým nezaujal súd prvej inštancie žiadne stanovisko, v bode 14 odôvodnenia napriek tomu uviedol, že žalobca nepreukázal skúmanie bonity právnym predchodcom žalobcu a nezrozumiteľne pokračoval v texte odôvodnenia, že „je tu len č. I. 150, a preto nie je potrebné skúmať bonitu v súlade s § 7, § 9, § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Úver je považovaný za bezúročný a bez poplatkov“. Z tohto textu nemohli strany sporu ani odvolací súd pochopiť, čo viedlo súd prvej inštancie k záveru o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov (ak nebolo potrebné skúmať bonitu spotrebiteľa) a k otázke oprávnenia pôvodného veriteľa zosplatiť úver nebola zo strany súdu prvej inštancie daná žiadna odpoveď. Žalobca pri tom k odporu žalovaného zaslal podrobné vyjadrenie podporené listinnými dôkazmi, ktoré nechal súd prvej inštancie bez povšimnutia.

8. Odvolateľ oprávnenne vytyka súdu prvej inštancie nesprávne výpočty aj v prípade, ak by jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého žalovanému obstál, keď zmluvou o úvere je preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2 570,- €, čo konštatuje aj sám súd prvej inštancie v bode 12 odôvodnenia a takáto výška úveru vyplýva aj zo zmluvy o splátkovom úvere na č. I. 16 spisu. Napriek tomu súd prvej inštancie odpočítaval žalovaným zaplatenú sumu 1 739,54 € od sumy 2 403,14 €, čo je výška postúpenej istiny z pôvodného veriteľa na žalobcu podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok na č. I. 15 spisu. Výpočtovú chybu znásobil súd prvej inštancie tým, že nesprávne vypočítal rozdiel súm 2 403,14 € a 1 739,54 € na 303,60 € a neuviedol správny matematický výsledok tejto operácie 663,60 €, ktorý ale ako správne dôvodí žalobca, by nebolo možné považovať za zostatok dlžnej sumy z dôvodu, že rozdiel požičanej sumy 2 570,- € a uhradenej sumy žalovaným

1 739,54 € je 830,46 €. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu tvrdí platby vo vyššej sume, až 2 623,30 €.

9. Zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o splátkovom úvere medzi C. C., G.. Bratislava a žalovaným ukladal účastníkom budúcej zmluvy o úvere povinnosti v § 7; veriteľovi posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (ods. 1) a vynaloženie odbornej starostlivosti hodnoverne preukázať (ods. 15 písm. b/) a spotrebiteľovi povinnosť poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver (ods. 2) s tým, že veriteľ môže zároveň využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom, napr. zákonom o bankách. Nezodpovedá obsahu spisu tvrdenie žalovaného, že žalobca v rozpore s § 366 C. s. p. uplatňuje novoty v odvolacom konaní tým, že až v odvolaní popisuje postup pôvodného veriteľa pri skúmaní schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Na výhrady žalovaného k skúmaniu jeho schopnosti splácať poskytnutý úver prednesené v odpore proti platobnému rozkazu odpovedal žalobca v písomnom podaní doručenom Okresnému súdu Zvolen 15.11.2022 na č. I. 146 spisu, v ktorom podrobne popísal zistenia, na základe ktorých pôvodný veriteľ dospel k názoru o schopnosti žalovaného splatiť poskytnutý úver a k tomuto podaniu doložil aj výpis z úverového registra a vysvetlil, ako zistil disponibilný zostatok umožňujúci žalovanému splácať poskytnutý úver. K otázke skúmania bonity spotrebiteľa sa žalobca vyjadroval aj v ďalšom podaní na č. I. 181 spisu doručenom konajúcemu súdu 25.05.2023 aj s poukazom na judikatúru všeobecných súdov a v ktorom opravil svoje pôvodné vyjadrenie z 25.08.2022 v časti týkajúcej sa poistenia úveru tak, že poskytnutie úveru za ponúkaných podmienok (zľavy z úrokovej sadzby) bolo podmienené uzavretím poistenia k úveru. Poplatok za poistenie k úveru vstupoval do výpočtu celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, aj do výpočtu RPMN. Poplatok za poistenie k úveru bol súčasťou splátky vo výške 50,04 €. Pri tomto vyjadrení žalobcu a námietkach žalovaného k nesprávnej hodnote RPMN a z toho vyplývajúceho dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bolo potrebné, aby sa súd prvej inštancie jednoznačne vyjadril, či ročná percentuálna miera nákladov bola v zmluve o úvere uvedená správne a či (ne)nastal dôsledok uvedený v § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. Z bodu 14 odôvodnenia rozsudku okresného súdu nie je zistiteľné, či považoval úver za bezúročný a bez poplatkov pre nesprávne uvedenú hodnotu RPMN alebo pre porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď na jednej strane tvrdí, že „pri RPMN síce chýba poistka“, ďalej že „žalobca nepreukázal skúmanie bonity právnym predchodcom žalobcu“, hneď na to „preto nie je potrebné skúmať bonitu v súlade s § 7“. Jednotlivé časti tohto textu si navzájom odporujú.

10. Úver poskytla žalovanému banka. Za akých podmienok môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi upravoval ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky medzi C. C., G.. Bratislava a žalobcom zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách v § 92 ods. 8 a zákon č. 129/2010 Z. z. vzhľadom na postavenie žalovaného ako spotrebiteľa v § 17 ods. 1 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný opakovane namietal, že pohľadávka banky zo zmluvy o úvere nebola účinne zosplatená, preto nebola banka oprávnená postúpiť túto pohľadávku na žalobcu a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie tohto nároku na súde. K týmto námietkam sa súd prvej inštancie nevyjadril vôbec. Pokiaľ v bode 14 uvádza dátumy výzvy z 03.02.2020, ktorá sa mala veriteľovi vrátiť 25.02.2020, uvádza ich len v kontexte s predchádzajúcim textom o ex offo skúmaní premlčania pohľadávky podľa § 54a OZ. Z odôvodnenia v bode 12 vyplýva, že súdu prvej inštancie na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu postačovalo doloženie zmluvy o postúpení pohľadávky, čo hodnotí odvolací súd ako nesprávne právne posúdenie veci na základe nedostatočných skutkových zistení vyvedených z vykonaných dôkazov, keď súd prvej inštancie neposúdil splnenie podmienok na postúpenie pohľadávky veriteľa zo zmluvy o úvere podľa zákona o bankách, zákona o spotrebiteľských úveroch a § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Z judikatúry najvyšších súdnych autorít vyplýva, že súd je povinný ex offo preskúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie aj pasívnej vecnej legitímácie strán sporu (porovnaj rozhodnutia NS SR sp. zn. 2Cdo/205/2009, 9Cdo/128/2022, 6Cdo/81/2022, 4Cdo/162/2020). K závere o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu v tomto konaní bolo potrebné zo strany súdu prvej inštancie skúmať aj možnosť veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ku dňu uzavretia zmluvy o úvere) a v tej súvislosti preveriť, či si veriteľ splnil povinnosti ustanovené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch skúmať bonitu spotrebiteľa. Nesprávny je názor žalobcu, že bez námietky žalovaného nemal súd dôvod preverovať, akým spôsobom, do akej hĺbky posúdil pôvodný veriteľ schopnosť dlžníka splácať úver. Skúmanie bonity spotrebiteľa patrí medzi základné povinnosti veriteľa pri poskytovaní spotrebiteľského úveru a ex offo

preverenie tohto postupu zo strany súdu aj bez námietky spotrebiteľa vyplýva z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-449/13 z 18.12.2014 a vo veci C-679/18 z 05.03.2020. Súd prvej inštancie si tieto povinnosti nesplnil.

11. Funkčná príslušnosť krajského súdu je definovaná v § 34 ods. 1. Jeho úlohou je rozhodnúť o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu, je teda súdom prieskumným, posudzujúcim správnosť postupu súdu prvej inštancie pri prejednaní veci a ním vydaného rozhodnutia. Nahradenie povinnosti súdu prvej inštancie odvolacím súdom by bolo v rozpore so zásadou dvojinštančnosti konania tým, že by odvolací súd prvýkrát zaujal názor k otázkam podstatným pre rozhodnutie vo veci. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné konvalidovať doplnením skutkových zistení a právneho posúdenia odvolacím súdom. Ak skutkové zistenia súdu prvej inštancie absentujú, úvahy súdu vedúce k rozhodnutiu vo veci nie sú uvedené, právne posúdenie veci nedolieha na obsah rozhodnutia a predmet sporu, nemôže si odvolací súd splniť svoju úlohu prieskumného súdu a musí rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

12. Podľa § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude znovu prejednať vec, z dôkazov tvoriacich súčasť spisu, prípadne z ďalších vykonaných vyvodíť skutkové zistenia, tieto bez chýb a zrozumiteľne popísať v rozhodnutí, následne podriaďiť skutkové zistenia právnomu posúdeniu veci podľa relevantných ustanovení príslušných zákonov. Osobitne je potrebné, aby sa súd prvej inštancie vyjadril k postupu veriteľa pred uzavretím zmluvy o úvere so žalovaným, či si pôvodný veriteľ splnil povinnosti vyplývajúce mu z § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splatiť poskytnutý úver z dôvodu, že na odpoveď na túto otázku je naviazané ďalšie posúdenie o možnosti vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Ak dospeje súd prvej inštancie k názoru o možnosti veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, bude skúmať, či boli dodržané ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 zákona č. 129/2010 Z. z., § 53 ods. 9 a § 565 OZ, vyjadrí sa k žalovaným namietanej platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi C. C., G. a žalobcom, posúdi aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a v neposlednom rade musí preveriť aj výšku dlžnej sumy, ktorú žalovaný rozporuje. Odôvodnenie rozhodnutia musí zodpovedať ustanoveniu § 220 C. s. p. to znamená, musí byť zrozumiteľné a presvedčivé, obsahujúce odpoveď na všetky stranami sporu označené sporné otázky.

13. Pre prípad, že súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť dlžnú sumu žalobcovi, bude sa dôsledne spravovať ustanovením § 232 ods. 3 C. s. p., ktoré umožňuje súdu určiť dlhšiu lehotu na plnenie než zákonné tri dni len v odôvodnených prípadoch. Odvolací súd súhlasí so žalobcom, že súd prvej inštancie svojvoľne určil splátky žalovanému, keď tento o možnosť plniť v splátkach nežiadal a neuviedol také skutkové tvrdenia, ktoré by bez výslovnej žiadosti žalovaného umožňovali súdu prvej inštancie rozhodnúť o povinnosti žalovaného plniť v splátkach, najmä keď bol žalovaný zaviazaný zaplatiť nízku sumu 303,60 €.

14. Nezrozumiteľné je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania „21 percent“, keď 303,60 € zo sumy 2 941,65 € tvorí 10,32 %. Suma 2 638,05 €, o ktorú žalobu súd prvej inštancie zamietol, zodpovedá 89,68 % pôvodne uplatnenej pohľadávky. Pomer úspechu a neúspechu strán sporu (89,68 % - 10,32 %) netvorí 21 %, ale 79,35 % v prospech žalovaného. Tieto výpočty uvádza odvolací súd len pre názornosť, akým spôsobom je potrebné pomer úspechu a neúspechu strán sporu podľa § 255 ods. 2 C. s. p. počítať. V novom rozhodnutí bude súd prvej inštancie opätovne rozhodovať o trovách prvoinštančného aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.); rozhodnutie o trovách konania musí zodpovedať ustanoveniam Civilného sporového poriadku § 255 a nasledujúce.

15. Keďže žalovaný odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nepodal, napriek tomu vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal preveriť správnosť doručovania rozsudku súdu prvej inštancie, len ako poznámku k veci odvolací súd uvádza, že dňa 9. mája 2023 oznámil žalovaný súdu prvej inštancie adresu na doručovanie zásielok pre neho D. XX, H. (č. I. 170 spisu) a na tejto adrese aj zásielky preberal. Na č. I. 197 spisu je doručienka o výsledku doručenia listinného rovnopisu predvolania na termín pojednávania na deň 06.06.2023 na tejto adrese. Rozsudok č. k. 12Csp/87/2022-205 bol žalovanému odoslaný na túto adresu už 16.06.2023 s prvým pokusom o doručenie 21.06.2023, druhým pokusom o doručenie 22.06.2023 a následným uložením zásielky až do 10.07.2023, kedy bola zásielka skartovaná z dôvodu, že si ju adresát v odbernej lehote neprevzal (č. I. 236 spisu). Z uvedeného vyplýva, že rozsudok

súdu prvej inštancie bol žalovanému doručovaný správne a v čase doručovania rozsudku na adrese D. XX, H. býval.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie vád a jeho poučení o následkoch neodstránenia vád dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).